

یادداشت

نقطه عطف یا عبور از اصول؟

ادامه از صفحه اول
اگر پای قدرت‌های غربی در میان باشد هر نوع حمایت و اعتراضی مجاز است و اگر قدرت‌هایی از ششرق حامی مقابل به مسلمانان باشند دلیلی برای اعتراضات تند نیست و حتی می‌توان در مصوبه‌ای که این نوع اقدامات را از طرف اعضای سازمان ملل محکوم می‌کند هم مشارکت نداشت؛ درباره نوع مواجهه «جمهوری اسلامی» در موضوع «میاممار» می‌توان از سه فرضیه سخن به میان آورد.

فرضیه اول: در این فرضیه مبنای عمل مقامات کشورمان را باید غرب ستیزی قرار داد. هنگامی که در سیاست خارجی ستیز با برخی کشورها (از این جسا قدرت‌های غربی) جایگزین حفظ منافع ملی شد آنگاه چنین تناقض‌شایی هم قابل درک است. به عبارت بهتر سیاست خارجی مبتنی بر ایدئولوژی غرب ستیزانه به طور طبیعی تصمیم گیران کشور را به این سمت و سو سوق می‌دهد که به جای اجرای سیاست «نه شرقی، نه غربی» در پی ستیزی با غرب و همراهی با مشرق باشند ولو به قیمت دور شدن از آرمان‌هایی همچون همراهی با مسلمانان و مظلومان جهان.

فرضیه دوم: اساس این فرضیه بر همان نکته‌ای استوار است که مستولان سیاست خارجی کشورمان بر آن تاکید داشته‌اند. به این معنا که تصمیم‌گیران کشور فرآیند صدور قطعنامه حمایتی از مسلمانان میانمار و محکومیت این کشور را دچار اشکال ساختاری می‌دانند و به دلیل آنکه برای چنین فرآیندی که منجر به قطعنامه اخیر شده‌است مشروطیت حقوقی لازم را قائل نیستند در تصویب آن نیز مشارکتی نداشته‌اند. فرضیه سوم: فرضیه سوم نیز بر اساس نوعی نگاه بلند مدت استوار است. نگاهی که بر اساس آن سیاست خارجی جمهوری اسلامی به مرور از ایدئولوژی‌زدگی به سمت اقدام بر اساس منافع ملی در حرکت است. بر اساس این فرضیه بخشی از قدرت سیاسی به این نتیجه رسیده است که دوران شعارهای مرسوم «حمایت از کماهی مظلومان» به سر آمده است و در دوران تازه دیگر باید به سمت محاسبه «هزینه- فایده» چنین حمایت‌هایی حرکت کنیم. آنان که قائل به این فرضیه هستند بر این عقیده‌اند که دستگاه سیاست خارجی کشور به این نتیجه رسیده است که هزینه حمایت از اقلیت مسلمان میانمار از فایده آن بیشتر بوده و در راستای منافع ملی کشورمان نیست در نتیجه از شرکت در این گیسری برای محکوم ساختن دولت میانمار خودداری کرده‌اند.

به چند عدد ۹۰ نیاز مندیم!

ادامه از صفحه اول
هم منتقدان قدرتمندی در خارج از رسانه هستند که با تأثیرگذاری بر مدیران ارشد و ارائه اطلاعات نادرست، امکان حرکت مدبران میانی را سدوسیم‌با همه اصلاح‌الگوی شکست‌خورده حاکم بر این رسانه انحصاری را نمی‌دهند. مطلب آخر آنکه ورود برنامه ورزشی نود در موضوعات اقتصادی و سیاسی شاید در نگاه اول و به شرایطی که برنامه‌های مشابه به این بخش‌ها وجود ندارد برای مخاطب و اهالی رسانه خوشایند باشد اما در نهایت سبب انحراف این برنامه از هدف اصلی خود خواهد شد زیرا مجری «عادل» نود هر چقدر هم باهوش باشد به طور طبیعی با مناسبات اعلام قدرت در سیاست و اقتصاد آشنا نیست و در نهایت چگونه راه رفتن در ورزش را هم فراموش خواهد کرد.

عضو کمیسیون انرژی مجلس خبر داد:

افزایش قیمت حامل‌های انرژی در بودجه ۹۷ رد شد

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی از حذف تبصره ۱۸ لایحه بودجه سال ۹۷ مبنی بر افزایش حامل‌های انرژی را رای اعضای کمیسیون خبر داد.
حجت‌الاسلام عبدالحمید خدری در گفت‌وگو با ایلتنا، در خصوص جلسه عصر دیروز کمیسیون گفت: در جلسه کمیسیون انرژی بخش‌های مربوط به مسائل انرژی در لایحه بودجه ۹۷ مورد بررسی قرار گرفت.

وی ادامه داد: بر این اساس، اعضای کمیسیون انرژی مجلس در نشست عصر سه شنبه خود به حذف تبصره ۱۸ این لایحه که افزایش بهای حامل‌های انرژی را پیشنهاد داده بود، رأی دادند.

سیاست

رحیمی با اشاره به سفرهای خارجی واعطی، خواستار شد:

جلوگیری از موازی‌کاری در عرصه دیپلماسی

عضو هیات‌رئیسه فراکسیون امید مجلس‌گفت: ماموریت‌های رییس‌دفتر رییس‌جمهور نباید با وزارت‌خارجه در تداخل باشد.
علیرضا رحیمی علت سفر رییس‌دفتر رییس‌جمهوری به آذربایجان، آن را به جهت مسئولیت پیشین وی در کمیسیون مشترک ایران و آذربایجان دانست و گفت: رییس‌دفتر رییس‌جمهوری نیز ماموریت‌هایی خاص در حوزه‌دفتر ریاست‌جمهوری داشته باشد و طبیعتاً این ماموریت‌ها نباید تداخلی با حوزه کاری وزارت‌خارجه داشته باشد.وی افزود: رییس‌دفتر رییس‌جمهوری می‌تواند به‌عنوان نماینده ریاست‌جمهوری بعضادر مراسم‌های رسمی و غالباً تشریفاتی شرکت کند اما این‌که حامل پیام دیپلماتیک باشد، ممکن نبوده و معمولاً چنین سفرهایی از جانب وزارت‌خارجه انجام می‌شود و عرف و پروتکل بین‌المللی این‌طور ایجاب می‌کند.

نویخت: دولت با جوسازی‌ها تغییر مسیر نمی‌دهد

حصر برای همه محصورین بازتر می‌شود

گروه سیاسی

سخنگوی دولت در نشست هفتگی خود با خبرنگاران در روز سه‌شنبه به سوالات آنان از جمله درباره انتقادهای فرآینده از دولت، موضوع شونو، ردیف‌های بودجه‌ای برای حوزه‌های علمیه و نهادهای فرهنگی، تصمیم‌های اخیر شورای عالی امنیت ملی در از تباطأ با محصورین و نحوه مواجهه با عربستان پاسخ داد.

دولت از عمق جامعه با خبر است

محدابقر نویخت درباره فضای رسانه‌ای علیه دولت و اینکه آیا انتقادهای باعث خواهد شد که دولت مسیر خود را عوض کند. گفت: دولت باید بپذیرد که منتقدان در اما میزان اصول و انتقادات منتقدین برای متوقف کردن دولت با خودشان است. وی گفت: اگر یادم‌ان باشد در مورد حقوق‌های نجومی جامعه پر از فضاهای مسموم شده‌ام‌ا در انتخابات مردم‌دوباره به دولت اعتماد کردند و لسی دولت‌مدان اجازه از بحث‌های فضای مجازی از عمق جامعه نیز با خبر است. سخنگوی دولت در پاسخ به اینکه کسانی می‌گویند پشیمان هستیم، اظهار داشت: آن‌ها که پشیمان هستند باید بگویند کی رای داده‌اند که حال پشیمان هستند. ولی ما به مردم قول می‌دهیم که اموال آن‌ها را نفله نمی‌کنیم و شهروند چه صحبتی می‌کند نیست و در خلدی از موارد برای رعایت حقوق شهروندی وارد زندگی افراد نمی‌شویم و از آقای علوی وزیر اطلاعات می‌خواهم توضیحاتی در این‌جهت به منظور شفافیت ارائه کند.

سخنگوی دولت در پاسخ به اینکه رییس‌جمهوری در اجلاس حقوق شهروندی برخی اصلاح‌ها برای مشاغل و دانشجویان را غیر ضروری دانستند، دولت در این زمینه چه اقدامی انجام داده است، گفت: رییس‌جمهوری در چند جلسه از وزیران خواسته است که این موضوع را رعایت کنند و اطلاعات پیچوداز مردم دریافت نکنند و در تعرض به حوزه خصوصی افراد وارد نشوند.

بودجه فرهنگی و حوزوهای علمیه

نویخت در پاسخ به اینکه رییس‌جمهوری در اجلاس حقوق شهروندی خواستار توجه طرفی سخنگوی قوه قضائیه اظهار کردند که بیشتر شونده‌ا از طرف دولت است، گفت:

وزارت اطلاعات حسب کارهای اطلاعاتی باید اقداماتی را انجام دهد و بسیاری از موارد که در داخل شناسایی و منهدم می‌شود، مجوعه اقدامات مختلفی اطلاعاتی و امنیتی است. وی ادامه داد: دولت دنبال اینکه یک شهروند چه صحبتی می‌کند نیست و در واردی از موارد برای رعایت حقوق شهروندی خود را از وزیران نمی‌شویم و از آقای علوی وزیر اطلاعات می‌خواهم توضیحاتی در این‌جهت به منظور شفافیت ارائه کند.

سخنگوی دولت در پاسخ به اینکه رییس

جمهوری در اجلاس حقوق شهروندی برخی

استعلام‌ها برای مشاغل و دانشجویان را

غیر ضروری دانستند، دولت در این زمینه

چه اقدامی انجام داده است، گفت: رییس‌جمهوری در چند جلسه از وزیران خواسته است

که این موضوع را رعایت کنند و اطلاعات

پیچوداز مردم دریافت نکنند و در تعرض به

حوزه خصوصی افراد وارد نشوند. بودجه فرهنگی و حوزوهای علمیه

نویخت در پاسخ به اینکه رییس‌جمهوری

در اجلاس حقوق شهروندی خواستار توجه

مردم به هزینه کرد برخی نهادهای فرهنگی

شدند و این در حالی است که وقتی رییس

جمهور از عهده این کار برنیاید مردم چه کار
خواهند کرد، اظهار داشت: با اقدامی که در بودجه ۹۷ صورت گرفت ۵۹ نهادی که غیردولتی بودند و از دولت پول می‌گرفتند نمی‌دانستیم برخی از آنها بودجه را چگونه مصرف می‌کنند، مشخص‌گردید. وی ادامه داد: قصد ما این نیست هر کس منتقد دولت باشد پول آن را قطع کنیم، امسال هم نهادهای غیردولتی را دولت کمک می‌کند اما نه ۵۹ نهاد، بلکه به ۱۵۹ نهاد هر برنامه

بدهد و در جهت کمک به دولت باشد بودجه دریافت خواهد کرد. سخنگوی دولت اضافه کرد این بی‌انصافی است که گفته شود خیلی از این ۵۹ نهاد کارهایی برای فرهنگ انجام می‌دهند ولی دولت باید قطع شود.

سخنگوی دولت در پاسخ به برخی اظهار نظر هانسیست به قطع بودجه حوزه‌های علمیه گفت: اینکه طلاب ما با سادحاق حقوق، علوم دینی را قرامی گیرند، تردید نکنید. آنها در وضعیت رفاه نیفتند اما این همنان آغاز این گروه‌خود را آماده کرده‌اند تا این مسیر قطع شود اینکه دولت پول این‌ها را قطع کند، اینطور نیست. نظام تصمیم‌گیری می‌کند و مدیریت امور عمومی موضوعی است که از طرف دولت

بارسانه‌ها

برخوردهایی داشتند، اما مردم از روحانیون انتظار ندارند بین مراجع‌گان فامیل و غیر فامیل فرق بگذارد.مسأله سرور امام جمعه‌ها هستند. الان ما می‌بینیم برخی امامان جمعه در جزئیات امور هم دخالت می‌کنند. در استانی می‌خواهند اسم ورزشگاهی انتخاب کنند، امام جمعه ناخرسند می‌شود. در حالی‌که نامگذاری یک باشگاه قاعد و قانون‌دارد، مسئول قانونی دارد. حتی اگر اعتراضی داریم، باید از راه‌خودش انجام‌دهیم. اگر به بزرگاری کسرت اعتراض داریم، از مسیر قانونی اعتراض کنیم. مثلاً به وزارت ارشاد بگویم یا بگذاریم مجلس تصمیم‌گیری کند. در مجلس، نمایندگان مردم تصمیم می‌گیرند و هیچ تصمیمی به تهرانی‌ها گرفته نمی‌شود. به نمایندگان مردم درآمده‌اند. این طوری شان امام جمعه و وزارتخانه حفظ می‌شود. مشکل ما این است که انتقاده‌ا را از مسیر غیر صحیح می‌گویم و انتظار داریم هر چیزی که ما می‌خواهیم، انجام‌شود. می‌خواهیم در هر چیز دخالت کنیم و هر چیزی را به هر نسبت بدیم. خب در این صورت مردم هم از ما و هم از دین فاصله می‌گیرند.

در اتاق‌های فکر دولت چه می‌گذرد؟

روزنامه‌دنیای اقتصاد نوشت: در اتاق‌های فکر دولت چه می‌گذرد که برای اشتغال‌زایی و مبارزه با فقر چنین سطح‌از تحلیل و سیاست‌گذاری در بودجه‌ریزی دولت مطرح می‌شود؟ دولت قبلی با طرح هدفمند کردن یارانه‌ها، مابه‌التفاوت افزایش قیمت حامل‌های انرژی را تبدیل به یارانه نقدی مستقیم کرد، دولت فعلی می‌خواهد آن را به صورت یارانه طرح‌های اشتغال‌زا توزیع کند. هر دو دولت ظاهرآ راه‌حل مشکلات اقتصادی را در ی‌پول‌پاشی می‌دانند. در دوران جنگ سرد برای مقابله با خطر کمپنیسم که نفوذ کمپنیستم حتی در فکر افتاد که برای کمک به توسعه جهان سوم به آن‌ها کمک کند یعنی پول بدهد. سیاست‌هایی که نتیجته‌ای جز اتانل منابع و دامن زدن به فساد مالی در جهان سوم نداشته و مانع گسترش جریان‌های کمونیستی می‌شده‌است. اما با آغاز اصلاحات اقتصادی در چین کمونیست و موفقیت‌های چشمگیر آن از یکسو و فروپاشی بلوک سوسیالیستی اتحاد شوروی از سوی دیگر، روی گریختن و مسائل پیچیده اقتصادی روشن‌تر شد. اشتغال‌زایی کمپنیسم سرمایه‌گزار می‌گذاشته است، در حالی که مداخله دولتی به شدت فعال شده‌اند و فشارهای مالیاتی دولت بر تولیدکنندگان باز فروزی گرفته‌اند. همچنین به انتظار داشتند خصوصی واقعی وارد میدان شود و پرچم اشتغال‌زایی برافراز د بهتر نیست دولت منابع حاصل از افزایش قیمت حامل‌های انرژی را برای کاستن از فشار مالیاتی به کار گیرد و نهادهای سر بوگر بازار را به مرضی بفرستد؟

روز گذشته با حضور شخصیت‌های سیاسی و مردم:

پیکر حسین شاه‌حسینی تشییع شد

پیکر مرحوم حسین‌شاه‌حسینی عضو جبهه‌ملی و رئیس سازمان تربیت بدنی در دولت مهدی بازگان روز گذشته از منزل وی به سمت بهشت زهرا تشییع شد.
مصطفی‌هاشمی طباطبائی، محمدجوادحق‌شناس، هاشم صباغیان، داود هرمدیاس باوند، محمد توسلی، احسان شریعتی، سعیدفاقتی، لطف‌الله میمنی، سعیدمدنی، احمدزیدآبادی، حبیب‌الله پیمان، محمدتقی‌فاصل‌میبدی و یوسف‌مولایی و بسیاری از اعضای جبهه‌ملی، نهضت آزادی و شورای ملی مذهبی در مراسم تشییع پیکر مرحوم شاه‌حسینی حضور داشتند. مراسم ختم مرحوم شاه‌حسینی روز جمعه از ساعت ۱۸ تا ۲۰ در مسجد جامع شهرک غرب برگزار می‌شود.

نگاه‌روز

من هم پشیمان نیستم

کهنه‌امیر حسین قضاینی علمداری

بعد از گذشت حدود هفت‌مساء از دوازدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری و در روزهای اخیر پس از از ارائه لایحه بودجه پیشنهادی دولت برای سال ۹۷ به مجلس شورای اسلامی موج انتقادات به رئیس‌جمهور منتخب و اظهار و ابراز پشیمانی از رأی به وی از سوی برخی به‌ظاهر فعالین سیاسی در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها خصوصاً رسانه ملی شدت بسیاری یافته‌است. مرکز ثقل تمامی این انتقادات وارده و ابراز ندامت‌های عجولانه، گران‌ی احتمالی برخی از قیمت‌ها و به‌طور خاص عوارض خروج از کشور که رشد تصاعدی داشته و قیمت حامل‌های انرژی می‌باشد. در این میان برخی از جناح‌های سیاسی مخالف دولت فرصت را مناسبت دیده و با استفاده از پروپاگاندا ی رسانه‌ای بر حجم عظیم این کوه انتقادات می‌افزایند البته ایشان هیچ‌گاه به این نکته اشاره نمی‌کنند که در آن هشت سال خودشان طرف‌دار اینگونه افزایش قیمت‌ها بوده و انواع و اقسام دولتی‌ها را برای این مسئله ارائه می‌کردند. البته که این گرانی‌ها از سوی هر دوی‌ها باشد اثشابه و نتیجه مستقیم آن کوچک‌تر شدن سفره‌های مردم خواهد بود. اما آنچه که در بیشتر این تفدها و تحلیل‌ها از نظر دور مانده‌است چرایی و دلیل انتخاب مجدد دکتر روحانی بود، اکثریت ۲۴ میلیون نفری که احتمالاً شماری از خوانندگان این نوشتار نیز برخی از ایشان هستند این مطلب را فراموش کرده‌اند که هر چه کنسی و چرا به رأی داده‌اند. و خامت این وضع تا حدی بوده‌است که اخیراً رئیس دولت اصلاحات هم اقدام به تجدید حمایت از شخص رئیس دولت اعتماد کرده و تخریب او و دولتش را دسیسه چینی دانسته‌است. اولین و مهمترین نکته‌ای که لازم به یاد‌آوری است آن است که در خلاف آدرس‌های غلطی که برخی ارائه می‌کنند، کوه روحانی نه بوده و نیست. او یک اصول‌گرای معتدل بوده و میشه و در همه حال از این مشی سیاسی پیروی کرده‌است، لذا با این توضیحات نباید حرکات گازانبری و بدون تکبر او که اندرروزهای هر دو جناح منهدم سیاسی کشور دیده می‌شود، از رئیس دولت دوازدهم انتظار داشت. نکته دیگر فراموشی رقیب این دولت در جریان انتخابات گذشته‌است، اتفاقی که در سال ۸۴ هم روی داد و نتیجه آن قهر مردم با صندوق آراه و سال‌ها انزوا در عرصه بین‌المللی و همان مقدار پس رفتی در زمینه اقتصادی و دیگر مسائل داخلی بود. امروز باید توجه داشته باشیم رأی که در ۲۹ اردیبهشت ۹۶ به صندوق ریختیم به چه دلیل بوده‌است؟ بعد از انتخاب صحیح‌ما در سال ۹۲ و نجات کشور از سرانشیستی ناپودی به یک باره نباید سطح توقعاتمان جیسی نجومی داشته‌باشد. ما رأی به روحانی را تکرار کردیم که در همان منتقدان هستیم و قلمشناز کم‌کنسته نشود، ما رأی به روحانی تکرار کردیم که به‌توتیام از دولت او و شخص‌خودش مطالبه کنیم و سوال بپرسیم، مسارای به روحانی را تکرار کردیم تا فعالیت‌های دولت و دستگه‌های تحت نظارتش شفاف شود و معلوم گردد ره‌ریالی که از خزانه بیت‌المال هزینه می‌شود برای چه بوده و به یادمان این اوصاف انتقادات بسیاری هم به بودجه پیشنهادی سال اتاق شیشه‌ای یادمی‌کنند محقق گردد. انتخابی که در اردیبهشت ۹۶ داشتیم نه‌از روی اجبار و اضطراب بوده‌است و نه فردی ما را قویب‌داده‌است، نتیجه آن انتخاب هم این است که در دولت دکتر روحانی برای اولین بار جدوی موسوم به جدول شماره ۱۷ حذف شد و نهادهایی که ردیف بودجه داشتند و به هیچ مرجع نظارتی پاسخ گو نبوده‌ند باید پاسخ گو باشند. برای اولین بار دخل و خرج دولت به وضوح مشخص‌شد و معلوم‌گشت برخی از مراکز مذهبی تحت نظارت برخی از قتهای بزرگ‌راز چه میزان بودجه دریافت و آن را در چه راه‌های صرف می‌کنند. البته ما چندان این اوصاف انتقادات بسیاری هم به بودجه پیشنهادی سال ۹۷ وجود دارد که مردان اقتصادی دولت‌خاصه آقای نویخت باید پاسخ‌گوی آن باشند و در یک نشست با اصحاب رسانه به وضوح به این سوالات پاسخ‌بدهند که چرا ان‌رخ حامل‌های انرژی قرار است بالا برود؟ چرا عوارض خروج از کشور ناگهان به شکلی غیر معقول جیسی چند برابری داشته‌است؟ چرا بودجه فعالیت‌های عمرانی کشور در سال ۹۷ کاهش خواهد یافت؟ و بسیاری چراهای دیگر که اساتید اقتصاد و فعالین اقتصادی آنها را طرح‌نموده‌اند.

فضای مجازی

آموزش عالی با صندلی‌های خالی!

کهنه‌مریم مشکوکی

ایران ۵ برابر کشورهای پیشرفته دانشگاه دارد. ایران ۲۴۶۰ دانشگاه دارد در حالی که چین ۲۴۸۱ و هند ۱۶۲۰ دانشگاه‌دایر کرده‌است!
مدرک‌گرایی ایرانی‌ها، وضع درون‌گرای برای اقتصاد رفیق زده‌است. حالا کشور ما بیشتر از همه کشور جهان یک میلیارد و چند میلیون نفری دانشگاه و مراکز آموزش عالی دارد. بنا به آخرین گزارش وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، در ایران ۲۶۶۰ دانشگاه وجود دارد که از این میان ۳۲۳ وزارت علوم از جمعیت دانشجو یی ۶۸ درصد و سهم دانشگاه آزاد ۱۴ درصد است. این درحالی‌ست که بر اساس اعلام موسسه اسپانیایی CISC چنین نتنها ۲۲۸۱ و هند ۱۶۲۰ دانشگاه‌دایر کرده‌است. ۲۰۱۴ تعداد دانشگاه، حدود ۵ هزار میلیارد تومان از بودجه کل کشور را می‌بلعد و نزدیک به ۵۰ در صد از دیگر تجهیزات کشور را تولید می‌کند. اما ماجرا به همین جاختم نمی‌شود و نکته دیگر اینجاست که در نه‌های پنده اداری ایران نخبگان را به جانشین می‌راند و متوسط‌ها و فارغ‌التصیلان رشته‌های غیرمربوط را به‌خود جذب می‌کنند. بنا به اعلام مهدی سیدی رئیس کارگروه نخبگان شورای عالی انقلاب فرهنگی در سال ۲۰۱۵ حدود ۱۱۳۰۰ دانشجو یی نخبه از ایران مهاجرت کرده‌اند که این تعداد حاکی از رشد ۱۶ درصدی مهاجرت نخبگان از کشور نسبت به سال ۲۰۱۴ است و پدید آمدن مدرک‌گرایی در بین مدیران و معضل‌دکتری یک شبه امکان رقابت سالم در پنده اداری ایران را محدود و محدودتر کرده‌است. بیشتر از ۸۰ درصد وزرای انگلیس لیسانسیس‌اند و در ایران بیشتر مدیران مدرک دکتری دارند. خروج پنده اداری انگلیس این است که آنها به‌عنوان یک اقتصاد بزرگ جهان مطرح شوند و ایران به‌عنوان یک اقتصاد بحران زده! البته چه کسی می‌پذیرد که در شهر کوچکی مثل قم یا سمنان بیشتر از ۶ دانشگاه دولتی با ردیف بودجه‌ای وجود داشته‌باشند و در سیستان و بلوچستان چه‌جاها در کیفیت‌دریافت‌گویند و گونی‌برنج را به‌عنوان کیف مدرسه به دست بگیرند؟ کدام عقل اقتصادی می‌پذیرد که تالیپست یک اداره مدرک لیسانس بگیرد و به پست کارشناسی برسد اما نه کارشناس توانایی‌باشد و نه دیگر مرکز گذشته‌کار تا یاپ انجام دهد؟
در ایران کارخانهدولتی که در راه افتاده‌است و صرف بودجه‌های کلان آموزشی، ارزش افزوده اقتصادی به دنبال ندارد. درواقع پرسشی که مطرح می‌شود این است که خروجی آن همه مدیر دکتر در ایران چیست؟ با آمدن‌های بی‌ارو و به مجلس شرط گرفتن مدرک فوق لیسانس را لحاظ کرده‌ایم که برای مسئله زدن از همان نگاه مدرک‌گرایی مانی ناشی می‌شود. در ایران بیش شمار دکتران دایر که حتی به زبان بین‌المللی اشراف ندارند و نمی‌توانند منابع اصلی علم را مطالعه کنند. کجای دنیا به کسی دکترا می‌دهند که قادر به مطالعه منابع اصلی و کتب مراجع رشته خود نیست؟